

6. Gave van genezingen

Introductie

Jesus stuurde zijn leerlingen eropuit met onder meer de opdracht: *Genees de zieken!*ⁱ Dit gold niet alleen voor de 12 leerlingen van Jezus, maar voor iedere gelovige. Er staat namelijk in Markus 16:17-18: *En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: ... op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.* Dit is totaal in lijn met wat Jezus al eerder gezegd had tegen zijn leerlingen in Johannes 14:12-13: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader. En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden.*

In dit document willen we erover nadenken wat het voor ons betekent, dat we geroepen zijn om de zieken te genezen. Zijn we daar allemaal toe geroepen? Functioneert de gave van genezingen ook op drie verschillende niveaus? En hoe dan? Wat als genezing uitblijft?

God wil altijd genezen

Eerst een stukje algemeen onderwijs over genezing in de Bijbel: al in het Oude Testament wordt duidelijk dat God al onze ziektes kan en wil genezen. Als je vroeger medicijnen of dokters zocht, dan moest je bij de Egyptenaren zijn. Die waren al ver gevorderd met hun medische kennis. Maar God zegt tegen zijn volk Israël: *Als u aandachtig luistert naar de Stem van de Heer, uw God, en doet wat juist is in Zijn ogen ... dan zal Ik geen enkele van de ziekten over u brengen, die Ik over Egypte gebracht heb, want Ik ben de Heer, uw Heelmeester (Dokter).*ⁱⁱ Verderop in de Thora zegt God het nog een keer: *De Heer zal alle ziekte van u weren en geen van de verschrikkelijke kwalen van Egypte, die u hebt leren kennen, zal Hij u opleggen, maar Hij zal ze geven aan allen die u haten.*ⁱⁱⁱ

In de Psalmen wordt God hier ook voor geprezen. Neem bijvoorbeeld Psalm 103:2-3: *Loof de Heer, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden. Die al uw ongerechtigheden vergeeft, Die al uw ziekten geneest...* Gods kinderen kunnen wel ziek worden, maar God brengt genezing van deze ziekten. Dat is wat de Bijbel ons daarover leert. Zo ook Psalm 34:20: *De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de Heer hem.* En zelfs als Gods kinderen ziek zijn, maakt Hij hun ziekbed totaal anders. Hij geeft hun vreugde te midden van lijden.^{iv}

Dit wordt niet alleen in het Oude Testament zo geleerd en ook niet alleen voor het volk Israël. In het Nieuwe Testament wordt deze lijn zeker zo helder voortgezet. We zien dat Jezus alle zieken genas, zolang het ongelooft van mensen niet te zeer in de weg stond.^v Ook zien we dat zijn leerlingen alle zieken genazen.^{vi} Niet zomaar een paar, nee, alle zieken werden genezen. Dat was het plan van God vanaf het begin geweest.

We krijgen dan ook maar één gebod in de Bijbel in geval van ziekte en dat is om naar de oudsten te gaan voor ziekenzalving.^{vii} En als er schuld is beleden, zodat niets de genezing meer in de weg kan staan, dan zal het gebed en de zalving de zieke met zekerheid genezen, volgens Jakobus 5:15-16. Als er veel ziekte in de gemeente is, dan zit er geestelijk iets niet goed. We horen Paulus dat ook zeggen in 1 Korinthe 11:30: *Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen.* Hij heeft het dan over een gemeente waar het avondmaal op onwaardige wijze gegeten werd. Mensen gingen zich helemaal te buiten aan het eten en gunden anderen niets. En daarmee vierden ze dan het avondmaal van Jezus. Volgens Paulus had dit als gevolg dat er veel zieken in de gemeente waren. Dat had niet hoeven, als het geestelijk allemaal in orde was geweest in de gemeente.

Redenen waarom genezing soms uitblijft

Uit het voorgaande kunnen we opmaken dat God in principe altijd wil genezen en al zijn gelovigen daarbij wil inschakelen, maar in het bijzonder ook de oudsten van een gemeente. Tegelijk kunnen we leren dat er zaken kunnen zijn die genezing in de weg staan. Dit zijn bijvoorbeeld: ongelooft, vloeken, niet beleden zonden, een ongezonde geestelijke sfeer in een gemeenschap, etc. We kunnen worstelen met de vraag waarom genezing uitblijft. En in specifieke gevallen is dat vaak lastig te zeggen. We zullen daar echt openbaring van God over moeten vragen en krijgen.

Soms ligt de oorzaak bij een persoon zelf. Soms bij een gemeente waar de persoon deel van uitmaakt. Soms zijn vloeken en ziekten zelfs regionaal of landelijk, zoals de ziekten die over de Egyptenaren gebracht werden. Maar het is nooit Gods bedoeling om niet te genezen. Als er geen genezing volgt op het gebed, dan stemt de werkelijkheid niet overeen met Gods Woord. De oorzaak daarvan ligt nooit bij Gods Woord, maar altijd in onze gebroken werkelijkheid. We zullen biddend moeten zoeken waar het dan aan ligt. God kan ons naar een plaats leiden waar wel genezing en herstel mogelijk is.

Opvallend is trouwens dat als Jezus op mensen afstapte om hen te genezen, Hij nooit om geloof vroeg, maar gewoon genas. Maar als mensen naar Hem toekwamen voor genezing, dan vroeg Hij altijd geloof van deze mensen. Dan staan er dingen als: *Uw geloof heeft u gered...*^{viii} En: *Jezus, Die hun geloof zag ... zei: Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis!*^{ix} En: *Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heer! Kom mijn ongeloof te hulp.*^x Enzovoorts.

Van ongelovigen die Jezus toevallig tegenkomen vraagt Jezus geen geloof. Hij demonstreert op eigen initiatief het Koninkrijk van God. Maar van gelovigen vraagt Jezus wel geloof. Wij kunnen dus niet blijven varen op het geloof van anderen, op genezingsbedieningen en mensen met genezingsgaven, etc. We zullen zelf ook geloof moeten hebben voor genezing en het Woord van God moeten gebruiken in de strijd tegen ziekte.

Dit stelt ons voor een vraag: hoeveel geloof hebben wij nog als gelovigen? Wij weten dat Jezus kan en wil genezen. Maar hebben we er nog geloof voor om dat te zien gebeuren? Houden we vast aan de beloftes van Gods Woord, totdat ze ook in ons leven vervuld worden? Of hebben we meer geloof in de omstandigheden dan in Gods Woord?

Hierbij moet wel opgemerkt worden dat als een zieke niet geneest, we dit nooit automatisch mogen wijten aan het ongeloof van de zieke of degenen die voor hem of haar baden. Er kunnen allerlei redenen zijn waarom de genezing (op dat moment nog) niet doorbreekt. Laten we hier pastoraal gevoelig mee omgaan. Het is zeker niet de bedoeling om met dit onderwijs mensen te kwetsen of extra pijn te geven. Het is juist de bedoeling dat dit onderwijs mensen aanmoedigt om ondanks alle tegenslag en falen te blijven zoeken naar Gods genezing.

Leren leven in een gebroken wereld

Een ander punt, dat met de voorgaande paragraaf samenhangt, is dat we in een gebroken wereld leven. Hoeveel genezingen er ook doorbreken in ons leven, de wereld zal niet perfect worden, totdat Jezus komt. Soms zien we veel van Gods Koninkrijk doorbreken, op andere momenten moeten we lang daarop wachten. Abraham moest bijvoorbeeld tot zijn 100ste wachten, totdat hij het beloofde kind kreeg. Zo zijn er soms woestijnperiodes of wachtperiodes in ons leven. Daar zullen we doorheen moeten. Dat maakt deel uit van dit leven en we worden er sterker door.

Tot op zekere hoogte moeten we dus leren leven met lijden. Geen enkel lijden kan het voor eeuwig volhouden. Al het lijden moet het uiteindelijk afleggen tegen Gods Koninkrijk, maar zover is het nu nog niet. We zullen allemaal een keer komen te overlijden. Dat laat zien dat dit bestaan gebroken en eindig is. Onze focus moet dan ook niet op de genezing alleen zijn, maar vooral op God en wat Hij van ons wil.

Soms horen we pijnlijke verhalen van mensen die tot hun laatste adem alle kaarten op genezing in wilden zetten en daardoor geen afscheid konden nemen van hun familie, voordat ze kwamen te overlijden. Dan schiet de focus op genezing op ongezonde wijze door. Dit kan heel pijnlijk zijn voor de familieleden en hen zelfs beroven van het geloof. Daarom is het zo belangrijk om voortdurend de leiding van God te blijven zoeken in deze zaken. Als het je tijd is om te gaan, dan zal de Heer jou en degenen in jouw omgeving dat kunnen laten weten. Hij zal dan liefdevol tegen je kunnen zeggen: 'Het is tijd om afscheid te nemen, kom maar, mijn lieve kind, je mag bij Mij thuiskomen!'

Hieruit leren we dat de gave van genezingen nooit als een geïsoleerde gave beoefend kan worden. Genezing is niet het één en het al. Ook zal het in combinatie met de gave van profetie beoefend moeten worden. We zullen altijd afgestemd moeten zijn op de Heer, om te horen wie Hij op dat moment wel en niet gaat genezen. Hierin wordt wijsheid, levenskunst en balans gevraagd.

Verder is er een belangrijk Bijbels onderscheid tussen twee vormen van lijden. De eerste vorm is lijden aan de gebrokenheid van het bestaan. De tweede vorm is lijden door vervolgingen. Jezus kwam om de eerste vorm van lijden zoveel mogelijk weg te nemen uit het leven van zijn kinderen. Maar het volgen van Jezus brengt onvermijdelijk juist ook een stuk lijden met zich mee. Dat is het lijden van de vervolgingen. Jezus heeft zijn leerlingen gezegd dat als ze Hem zouden volgen, dat ze dan vervolgd zouden worden. Dat geldt voor iedereen die Jezus volgt. Er komt een stuk geestelijke strijd en vervolging op af.

Eén van de meest duidelijk teksten waarin dit onderscheid gemaakt wordt is Markus 10:29-30: *En Jezus antwoordde: Voorwaar, ik zeg u: er is niemand die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers verlaten heeft omwille van Mij en om het Evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig, nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de wereld die komt, het eeuwige leven.*

We zien hier heel duidelijk dat Jezus alle gebrokenheid van het bestaan al in deze wereld goed wil maken en onze offers wil vergoeden. Maar Hij geeft ook aan dat deze vergoeding vergezeld zal gaan van vervolgingen. Een soortgelijke tegenstelling vinden we in het eindtijdonderwijs terug. Vervolgingen zullen wel ons deel zijn, maar de oordelen van God over deze wereld niet. Zie hiervoor de onderwijsdocumenten over de Eindtijd. God wil alle ziektes weren van ons, maar vervolgingen zal Hij niet altijd van ons weren. Wel zal Hij ons er altijd doorheen helpen!

De juiste focus en balans

In onze samenleving komt er gemakkelijk een eenzijdige focus te liggen op lichamelijke genezing. Dit heeft ermee te maken dat we in een cultuur van maakbaarheid leven, waarin vitaliteit, jeugdigheid en gezondheid een belangrijke rol spelen. Het idee is: als we genoeg sporten, gezond eten, de juiste verzekeringen en medische zorg hebben, etc. dan zullen we gezond en gelukkig door het leven kunnen gaan. Ouderdom wordt in onze cultuur dan ook ondergewaardeerd. Levenswijsheid, wat vaak door moeite en lijden tot stand komt, wordt lager gewaardeerd dan de kracht van de jeugd.

Hierdoor komen er een aantal gevaren mee met de genezingsbediening in onze tijd en cultuur. Een mogelijk gevaar is dat de focus helemaal op lichamelijke genezing ligt, terwijl de mens ook psychische en geestelijke genezing nodig heeft. Soms kunnen lichamelijke ziektes nodig zijn of bijdragen aan geestelijk herstel. Soms lopen we tegen onze lichamelijke grenzen aan, doordat we zelf ons lichaam over de grens pushen. Als wij consequent veel te veel uren werken bijvoorbeeld, dan kan het heel heilzaam zijn dat ons lichaam op een gegeven moment 'stop!' zegt. Dat is juist een gezonde zaak!

Soms zijn woestijnperiodes nodig om ons geestelijk te laten groeien en meer afgestemd op God te laten zijn. Daar lezen we door de hele Bijbel heen over. Woestijnperiodes horen bij het volgen van God. Genezing blijft Gods norm, maar soms kan het een lange tijd duren, voordat genezing doorbreekt, omdat we bijvoorbeeld nog lessen te leren hebben, omdat God ons corrigeert of omdat we anderen tot zegen mogen zijn in onze woestijntijd. Gebrokenheid kan iets heel moois uitwerken.

Een ander gevaar is dat de focus helemaal op genezing komt te liggen, meer dan op de Genezer. In de Bijbel lezen we dat Jezus 10 melaatsen genas. Daarvan kwam er maar eentje terug om God de eer daarvoor te bewijzen. Het kan best zijn dat de andere 9 melaatsen na hun genezing slechter af waren, dan daarvoor. Immers zij ontvingen hun genezing wel van harte, maar richtten zich vervolgens niet op de Genezer. Ook waren zij daarna hun motivatie kwijt om naar Jezus toe te komen.

Deze gevaren kunnen soms zichtbaar worden in de gemeente. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat we getuigenissen over genezingen in de gemeente uitbundig vieren, terwijl getuigenissen van mensen die tot geloof zijn gekomen, gelaten aangehoord worden. En laten we vooral getuigenissen van genezingen blijven delen. Het is belangrijk om God daarmee de eer te geven en geloof op te bouwen. Maar laten we dingen wel in de juiste proportie en balans blijven zien. Het grootste wonder wat een mens kan overkomen is dat je overgezet wordt naar het Koninkrijk der hemelen. Dat je God persoonlijk leert kennen en jezelf in vertrouwen aan Hem overgeeft. Waar lichamelijke genezing slechts voor een aantal levensjaar zijn vrucht afwerpt, draagt de geestelijke genezing eeuwige vruchten. We lezen dan ook in Lukas 15:7 dat als een zondaar zich bekeert, dat dan de hemel in gejuich uitbarst!

Gave van genezingen

Hoe functioneert de gave van genezingen nu concreet? Werkt dat ook met drie niveaus? Ja, net als de andere gaven, werkt ook deze gave op verschillende niveaus. Het eerste niveau is voor alle gelovigen. We zijn allemaal gelovigen en daarmee woont Dokter Jezus in ons hart. Hij kan en wil ons allemaal gebruiken om anderen te genezen. Dit kan lichamelijke genezing zijn, of psychisch of geestelijk herstel. Als wij zieken tegenkomen, hebben we de autoriteit van Jezus om voor deze zieken te bidden en de ziekten en demonen weg te sturen in Zijn Naam.^{xi}

Wel is het belangrijk om hierbij om openbaring van God te bidden. Soms zijn er zonden die eerst uit iemands leven weggedaan moeten worden, voordat je voor iemand om genezing kunt bidden. Het makkelijkst is in dit opzicht het bidden voor ongelovigen. Net als in Jezus' dagen geldt daarvoor ook: voor ongelovigen zijn er geen voorwaarden om genezen te worden. Jezus wil zijn Koninkrijk demonstreren aan iedereen. Probeer het gewoon op je werk. Als een collega ziek is of pijn heeft, vraag eens of je voor hem of haar mag bidden. En kijk wat er gebeurt!

Op niveau één zijn we geroepen om allemaal naar de gave van genezing te streven.^{xii} Op niveau twee zijn er verschillen tussen gelovigen. De één is een oog in het Lichaam van Jezus, de ander een oor en weer een ander een neus. Zo zijn er ook mensen gegeven in de gemeente met de specifieke gave van genezingen.^{xiii} Zij zullen veelvuldig mensen zien genezen als zij bidden voor anderen. Zij functioneren buitengewoon sterk in deze gave en zullen bijvoorbeeld in een gebedsteam mee kunnen draaien om voor genezing te bidden in de gemeente. Dit heeft met de persoonlijke roeping te maken van gelovigen binnen het Lichaam van Jezus. We vullen elkaar daarin aan.

Op niveau drie bevinden zich de genezingsbedieningen. Sommige mensen vormen haast een belichaming van de gave van genezingen. Zij worden geroepen door God om een genezingsbediening op te starten. Het is nog maar de vraag of deze bedieningen bij het oorspronkelijke plan van God gehoord hebben. Ze maken namelijk geen deel uit van de vijf genoemde bedieningen van apostel, profeet, herder, leraar en evangelist.^{xiv} Maar juist omdat de gave van genezingen niet altijd goed functioneert in gemeentes, zijn er vandaag de dag mensen geroepen om deze gave weer op de bredere agenda te zetten. Een bekend voorbeeld daarvan is Jan Zijlstra geweest.

Groeien in de gave van genezingen

We worden opgeroepen om te streven naar de gaven.^{xv} Dat betekent ook oefenen en groeien. Dit geldt ook van de gave van genezingen. Maar hoe kunnen we nu groeien in deze gave? Allereerst door praktijkervaring op te doen. Ga voor mensen bidden en kijk wat er gebeurt. Geloof zal gaan groeien als we meer en meer wonderen zien gebeuren. Daarvoor moeten we dus eerst in beweging komen. Verder is het goed om samen voor de zieken te bidden, zodat je elkaar kunt bemoedigen en samen kunt groeien.

In de tweede plaats kan ook een stuk onderwijs over deze gave nodig zijn. Er zijn namelijk nogal wat manieren om genezing te ontvangen. Het is goed om daarvan op de hoogte te zijn en te leren wat je wanneer moet doen. De centrale vraag is: hoe bidden we voor de zieken? Spreken we genezing over iemand uit? Vraag je God om de zieke te genezen? Spreken we demonen achter de ziektes aan? Bestraften we de ziekte? Zalf je de persoon in kwestie of leg je hem/haar de handen op? Bestaat er zoiets als een 'sfeer van genezing'?

Kort en krachtig luidt het antwoord dat al deze verschillende dingen in de Bijbel voorkomen.^{xvi} Maar wanneer doe je wat? Allereerst is het belangrijk om de leiding van God daarin te zoeken op ieder moment en om je onbevangenheid in deze zaken niet te verliezen. Het gaat meer om je hartgesteldheid en contact met God dan om precies de juiste woorden en handelingen te gebruiken. Het is geen truc die alleen werkt als het exact goed uitgevoerd wordt. Het is uiteindelijk God Zelf die geneest. En dat kan Hij op allerlei manieren doen.

Dit gezegd hebbende, is het wel belangrijk om erover na te denken of er algemene richtlijnen zijn voor de manier van bidden. Er bestaat in elk geval een onderscheid tussen ziekengenezing bij evangelisatie en ziekengenezing binnen de gemeente van gelovigen. In de eerste situatie zal het vaker aankomen op het spreken met Jezus' autoriteit. In de tweede situatie zal het meer aankomen op gebed, het afstemmen op God en het vragen van zijn wil.

In de eerste situatie wordt namelijk aan gebiedsuitbreiding van het Koninkrijk gedaan. Hierbij zal het Koninkrijk der hemelen in botsing komen met het rijk der duisternis. De evangelist is geroepen om de kracht van God in dezen te demonstreren. Hij zal eerder genezing uitspreken en ziekte of demonen bestraffen, dan in een uitgebreid gebed tot God gaan. De tijd en het contact is vaak kortdurend en dat vraagt een voortvarende houding in de autoriteit van Jezus.

In de tweede situatie hebben we simpelweg meer tijd. Als gelovigen trekken we langere tijd met elkaar op. We hebben de tijd om Gods wil in gebed te zoeken voor de zieke. Onder gelovigen zijn er ook meer voorwaarden om tot genezing te komen, zoals we hierboven hebben gezien. We zullen dus eerder uitkomen bij een vraaggebed en het vragen van openbaring over waarom een ziekte (nog) niet verdwenen is. Onder gelovigen kan er evengoed sprake zijn van gebondenheid, generationele vloeken en demonie.^{xvii} Dan zal er een stuk bevrijdingspastoraat bij komen kijken, wat dan weer meer op de eerste situatie gaat lijken. Er zal dan meer met autoriteit gesproken en gebeden moeten worden.

In beide genoemde situaties kan er ook met olie gezalfd worden of handen opgelegd worden. Dit is een bekrachtiging van de gebeden en proclamaties. We horen dat de leerlingen van Jezus in een context van evangelisatie de zieken zalfden.^{xviii} We horen ook dat de oudsten in een gemeentecontext voor de zieken moeten bidden met zalving.^{xix} Ook het handen opleggen kan in beide situaties plaatsvinden.^{xx} Dit kan dus onafhankelijk van de situatie een extra bekrachtiging zijn.

Nog een andere situatie bestaat wanneer er een 'sfeer van genezing' aanwezig is. We hebben het hier over een hemelse kracht of zalving, die aanwezig is en wonderen van genezing brengt. Dit kunnen we soms meemaken in diensten of bijeenkomsten. Velen worden ineens massaal genezen. Dit is het soevereine werk van God. We kunnen dit niet zelf organiseren. In zo'n geval gaat het meestal niet om persoonlijk gebed, maar zal er veelal genezing worden uitgesproken over ziektes en aandoeningen in het algemeen. Soms gebeuren genezingen zelfs spontaan, zonder dat er ook maar iets wordt uitgesproken. Gods Geest is dan Zelf een soevereine beweging aan het maken.

Is er Bijbelse grond voor deze laatste situatie? Ja, die is er. Zo lezen we in Lukas 5:17 dat Jezus op een dag onderwijs gaf en dan staat er een opmerkelijk zinnetje: *En er was kracht van de Heer om hen te genezen.* Nu zou je denken: waarom moet dat vermeld worden? Jezus heeft toch altijd de kracht van God om te genezen? Jazeker, maar het gaat hier over een kracht van de Heer die op dat moment in die ruimte aanwezig was. Het betreft een kracht of zalving die niet altijd aanwezig was, maar nu vanuit de hemel naar beneden komt. Je zou kunnen zeggen dat de Geest van genezing daar binnen kwam. God schiep daar op dat moment een specifieke sfeer van genezing, waarbinnen alle dingen mogelijk waren. Iets soortgelijks vinden we terug bij Petrus in Handelingen 5:15: *... zodat zij de zieken naar buiten droegen op de straten, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou kunnen vallen.* Er rustte in die tijd een zodanige zalving van genezing op Petrus, dat zelfs zijn schaduw mensen genas.

Een ander voorbeeld van dit principe vinden we terug bij Paulus in Handelingen 19:11-12: *En God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus, zo zelfs dat, als de zweetdoeken of de doeken die hij om zijn middel droeg, van zijn lichaam op de zieken gelegd werden, de ziekten van hen weken en de boze geesten uit hen weggingen.* Deze zalving van genezing kan dus kennelijk rusten op ruimtes, personen en zelfs voorwerpen. Er bestaat dus zoiets als een zelfstandige zalving, kracht of sfeer van genezingen. Daarbinnen zijn alle dingen mogelijk en werkt God Zelf zijn wonderen van genezing uit. We mogen bidden of God deze zalving ook naar ons toezendt.

Wat leren wij?

We leren uit het voorgaande dat God in principe altijd kan en wil genezen. Daar spreekt de Bijbel duidelijk genoeg over. Maar om allerlei redenen kan deze genezing vaak niet gelijk doorbreken: bijvoorbeeld door ongelof, zonden of werkzame vloeken. Verder zijn er periodes in ons leven dat we gecorrigeerd, gevormd en gesterkt worden door God. En zo zijn er nog wel meer redenen te noemen, waarom genezing soms een tijd lang uitblijft. We leven nu eenmaal in een gebroken wereld, waarin Gods beloftes nog niet volkomen doorbreken. Dit is echter nooit een reden om Gods wil of macht om te genezen in twijfel te trekken. Uiteindelijk zullen al Gods kinderen genezen worden, zelfs als dit genezingsmoment zich voor ons tot achter de dood terugtrekt. Na dit leven zullen we volmaakt worden! Daar mogen we ons naar uit blijven strekken, zonder in een kramp te schieten.

We zijn ook enkele gevaren tegengekomen van de genezingsbediening. Zo kan alle focus op lichamelijke genezing komen te liggen, waardoor psychische en geestelijke genezing naar de achtergrond verdwijnt. Ook kan de focus op de genezing in plaats van op de Genezer komen te liggen. God moet de focus van alles zijn en bekering is het grootste wonder van alle wonderen. We dienen te zoeken naar de juiste balans en focus in deze dingen.

Verder leren we dat ook de gave van genezingen op drie niveaus kan functioneren. Iedereen heeft de autoriteit om te genezen ontvangen, omdat Jezus in hen woont en omdat iedereen geroepen is om naar de gaven te streven. Tegelijk zijn er specifieke personen die de gave van genezingen binnen de gemeente hebben ontvangen, om daarin een rol voor de gemeente te spelen. Als laatste bestaan er genezingsbedieningen. Deze zijn misschien wel uit nood geboren om de gave van genezingen weer op de kaart te zetten.

Tenslotte leren we dat genezing op allerlei manieren kan komen: door gebed, proclamatie, demonenuitdrijvingen, een sfeer van genezingen, etc. We kunnen globaal stellen dat de context van evangelisatie om een meer doortastende houding vraagt en dat we binnen de gemeentecontext meer tijd hebben om God te bidden om openbaring en genezing. Bovenal zijn we geroepen om Gods leiding in deze zaken te zoeken en mogen we vrijmoedig uitstappen en oefenen.

Studiemateriaal

Paul, M.J. (2004). *Vergeving en genezing. Ziekenzalving in de christelijke gemeente.*

Zijlstra, J. (2000). *50 Hindernissen op de weg naar genezing.*

ⁱ Mattheüs 10:8.

ⁱⁱ Exodus 15:26.

ⁱⁱⁱ Deuteronomium 7:15.

^{iv} Psalm 41:4.

^v Mattheüs 4:23, Markus 6:5-6.

^{vi} Mattheüs 10:1, Handelingen 5:15-16, etc.

^{vii} Jakobus 5:13-20.

^{viii} Lukas 8:48.

^{ix} Mattheüs 9:2,6.

^x Markus 9:23-24.

^{xi} Markus 16:17-18.

^{xii} 1 Korinthe 14:1.

^{xiii} 1 Korinthe 12.

^{xiv} Efeze 4:11.

^{xv} 1 Korinthe 14:1.

^{xvi} Mattheüs 17:18, Markus 6:13, Lukas 4:39, Lukas 4:40-41, Lukas 5:17, Lukas 13:10-13, Johannes 5:8, Jakobus 5:14-16.

^{xvii} Prince, D. (2015). *Zij zullen boze geesten uitdrijven. Wat je moet weten over demonen; jouw onzichtbare vijanden!*

Winterswijk: DPM Nederland, pp. 157-170.

^{xviii} Markus 6:13.

^{xix} Jakobus 5:14-16.

^{xx} Markus 16:18, Lukas 4:40, Lukas 13:13, Handelingen 9:17-18, Handelingen 28:8.